

روزنامه چهل و چهارمین
جشنواره ملی فیلم فجر
جمعه ۱۷ بهمن ۱۴۰۴

فجریست
ترتیب برتر

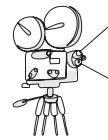
FF

زرتسایه

کارگردان: پوران غرضشده

PROD:
Reel
CP
T:
مدير فيلمبرداری:
Date:

بتوانند احساس تعلق، افتخار و آینده‌باوری را در مخاطب زنده‌کند.

در سینما مساله فقط «بازنمایی» نیست؛ سینما باید بتواند عناصر هویت ملی را به‌درستی نمایش دهد و هم‌زمان در مخاطب ایرانی حس تعلق، عشق، پیوستگی و علاقه به این عناصر را تقویت کند.

در این میان، سینما یک ویژگی مهم دارد؛ تا حدی شبیه موسیقی است. زبان موسیقی جهانی است و وابستگی کمتری به معناهای زبانی دارد. سینما هم به‌رغم آنکه ترکیبی از هنر، نشانه، صنعت و فناوری است اما می‌تواند یک زبان بین‌المللی باشد.

سینما چشم و گوش را درگیر کرده و حافظه، خاطره و تخیل مخاطب را فعال می‌کند. به همین دلیل، قادر است عناصر گفتمان و هویت ملی را نه فقط برای مخاطب داخلی، بلکه برای مخاطب خارجی هم بازنمایی کند و نشان دهد مردم یک کشور تا چه اندازه به زبان‌شان، به میراث فرهنگی‌شان و به تاریخ‌شان تعلق خاطر دارند. حتی اگر فیلمی رویکردی انتقادی یا آسیب‌شناسانه داشته باشد، باز هم در حال بازنمایی گفتمان ملی است؛ چون نشان می‌دهد اگر شکافی در این حوزه‌ها ایجاد شده، این شکاف تا چه اندازه عمیق است و جامعه چگونه با آن مواجه می‌شود.

امروز زبان فاخر از سینمای امروز ما حذف شده است. زبانی که زمانی در آثار علی حاتمی یا بهرام بیضایی می‌دیدیم؛ زبانی ویراسته، مستحکم و ریشه‌دار در فارسی کلاسیک و فرهنگی.

امروز، سینمای ایران عمدتاً به زبان روزمره و دم‌دست بسنده کرده است. این انتخاب می‌تواند آگاهانه و در خدمت نقد اجتماعی باشد؛ یعنی فیلم‌ساز عمداً از این زبان استفاده کند و بعد آن را به موضوع آسیب‌شناسی تبدیل کند؛ اما اگر این انتخاب از سر ناآگاهی باشد، عملاً نشان می‌دهد که یکی از عناصر مهم گفتمان ملی، یعنی زبان فاخر فارسی، در حال فاصله گرفتن از سینمای ماست.

البته انتظاری بیش از این هم نیست تا در صنعتی که سالانه بیش از صد فیلم تولید می‌شود، بیشتر آثار به زبان فاخر ساخته شوند. اما حداقل باید بخشی از سینما این پیوند را حفظ کند؛ همان کاری که علی حاتمی انجام می‌داد. فیلم‌هایی که هنوز هم تماشايشان لذت‌بخش است، سنگین و خسته‌کننده نیستند و در عین حال، مخاطب را با زبان و هویت فرهنگی آشتی می‌دهد. بنابراین به باور من سینما می‌تواند و باید در خدمت گفتمان ملی باشد. وظیفه سینما برای مخاطب داخلی، نهادینه کردن هویت و گفتمان ملی است و برای مخاطب خارجی، معرفی این هویت و نشان دادن مولفه‌هایی که یک ملت را ساخته‌اند.

اگر به سینمای جهان نگاه کنیم، می‌بینیم سال‌هاست این کار که انجام می‌شود. هر سینمای ملی، به شکلی خاص، در حال بازنمایی هویت و گفتمان کشور خود است. سینمای ایران هم از این قاعده مستثنی نیست یا دست‌کم، نباید باشد.

معنای گفتمان ملی

امیردبیری‌مهر
پژوهشگر علوم سیاسی

پیش از آن‌که از نسبت سینما و گفتمان ملی حرف بزنیم، باید یک قدم به عقب برگردیم و بیرسیم گفتمان ملی یعنی چه؟ گفتمان ملی در ساده‌ترین تعریف، نوعی میهن‌دوستی و ناسیونالیسم مثبت به همراه دارد؛ نه آن وطن‌پرستی افراطی که همه چیز را فدای وطن می‌کند، بلکه احساسی از تعلق، افتخار و پیوند عاطفی با سرزمین و هویت جمعی مدنظر است.

این گفتمان شامل مولفه‌های متعدد از جمله وحدت ملی، تمامیت ارضی، تاریخ و اسطوره‌های ملی، افتخارات جمعی و حتی نمادهای عینی است. هر کشوری نشانه‌هایی دارد که نماینده هویت ملی هستند؛ از بناها و سازه‌ها گرفته تا مکان‌های نمادین که در ایران؛ حافظیه، تخت جمشید، میدان آزادی یا حرم امام رضا(ع) از جمله این نمادها هستند که هر کدام در شکل‌گیری حس تعلق ملی نقش دارند.

این مولفه‌ها باعث می‌شوند افراد به کشور و هویت ملی حس تعلق خاطر پیدا کنند، امید به آینده داشته باشند و با انگیزه حرکت کنند. اما در میان همه این عناصر، زبان جایگاه ویژه‌ای دارد.

کشورها را اغلب با زبان‌شان می‌شناسیم. هرچند زبان فارسی در کشورهای دیگری هم رواج دارد، اما ایران خود را پایگاه اصلی این زبان می‌داند. زبان فارسی مهم‌ترین عنصر گفتمان ملی ماست؛ زبانی که با آن فکر کرده و جهان‌مان را روایت می‌کنیم.

اکنون این پرسش مطرح می‌شود آیا سینما می‌تواند چنین نقشی ایفا کند؟ آیا می‌تواند به زبان مشترک گفتمان ملی تبدیل شود؟ سینما می‌تواند در دو سطح به گفتمان ملی کمک کند. سطح نمادها و سطح مفاهیم و مضامین. در سطح نمادین، سینما با نشانه‌ها کار می‌کند؛ نمایش پرچم، لوکیشن‌هایی که حس تعلق ملی را برمی‌انگیزند، استفاده از زبان فارسی، شعر، نثر و ارجاعات فرهنگی. همه این‌ها می‌توانند به تقویت گفتمان ملی کمک کنند. این سطح، هرچند مهم است اما کافی نیست.

آن‌چه اهمیت بیشتری دارد، محتوا و مضمون است که کارکردی فراتر از تزئینات بصری و نشانه‌ها دارد. فیلم‌نامه‌نویس، کارگردان و دیگر عوامل وقتی آگاهانه در خدمت مفاهیمی چون هویت ملی، همبستگی اجتماعی، امید جمعی و افتخارات تاریخی قرار می‌گیرند، سینما می‌تواند از یک هنر سرگرم‌کننده فراتر برود و به ابزار شکل‌دهنده گفتمان ملی بدل شود.

به بیان ساده، سینما زمانی گفتمان ملی می‌سازد که فقط نشان ندهد بلکه معنا خلق کند، یعنی روایت‌هایش

۷ فیلم در ۱۶ سانس فوق‌العاده

شب گذشته، هفت فیلم سینمایی حاضر در جشنواره فیلم فجر در ۱۶ سانس فوق‌العاده در سینماهای تهران روی پرده رفتند. در ادامه اختصاص سانس‌های فوق‌العاده روزانه به فیلم‌های پرمخاطب جشنواره فجر، ۷ فیلم سینمایی حاضر در چهل و چهارمین دوره این رویداد در پی استقبال مخاطبان دیشب پنجشنبه ۱۶ بهمن در سانس فوق‌العاده روی پرده رفتند.

● فیلم سینمایی «قایق‌سواری در تهران» به کارگردانی رسول صدرعاملی در ساعت ۲۲:۱۵ در سالن ۳ پردیس ایران‌مال، در ساعت ۲۲ در سالن ۱ تیراژه ۲ و در ساعت ۲۲:۳۰ در سالن ۳ همیلا سنتر به نمایش درآمد.

● سالن اصلی سینما شکوفه در ساعت ۲۲ و سالن اصلی سینما جوان و سالن فاروس پردیس کورش در ساعت ۲۲:۱۵ میزبان تماشاگران فیلم «نیم‌شب» ساخته محمدحسین مهدویان بود.

● مخاطبان در سالن سیلان نیایش‌مال در ساعت ۲۲:۳۰، سالن ۲ ایران‌مال ساعت ۲۲:۳۰، سالن ۴ گالریا ساعت ۲۲:۰۰، سالن ۱ همیلا ساعت ۲۲:۰۰، سالن تفتان بام نیایش ساعت ۲۳:۰۰ می‌توانند فیلم سینمایی «زنده‌شور» ساخته کاظمی دانشی را تماشا کردند.

● سالن یک پردیس رزمال هم در ساعت ۲۲:۱۵ و سالن اصلی سینما آزادی در ساعت ۲۲:۱۵ فیلم سینمایی «اسکورت» به کارگردانی یوسف حاتمی‌کیا را به نمایش گذاشت.

● از سوی دیگر فیلم سینمایی «حال خوب زن» به کارگردانی مهدی برزکی در سالن شماره یک پردیس مگامال در ساعت ۲۲ روی پرده رفت.

● ساعت ۲۲:۳۰ در سالن ۲ پردیس مگامال فیلم سینمایی «غوطه‌ور» ساخته جواد حکمی روی پرده رفت و فیلم «خواب» ساخته مانی مقدم هم در سالن ۴ پردیس گالریا در ساعت ۲۲ به نمایش درآمد. سالن شهر هنر سینما آزادی در ساعت ۲۲:۱۵ میزبان تماشاگران «خیابان جمهوری» شد.

محمد رضا مصباح
تلاش کردیم در «بیلورد» عنوان و جایگاه دراماتورژ را به صورت رسمی در تیتراژ یک فیلم سینمایی تعریف کنیم.

مجید کریمی
امیدوارم مستند «در سپهر ایران» پنجره‌ای به سوی درکی عمیق‌تر از خرد نیاکانمان بگشاید.

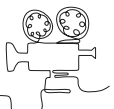

حسین کاکاوند
ما چون از فیلم کوتاه آمديم به تجملاتی مثل نشست خبری عادت نداریم.

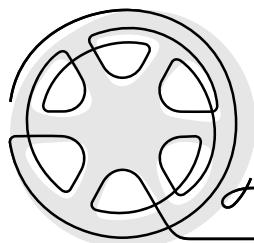
سعید دشتی
برخلاف زندگی اینستاگرامی، پیش از آنکه هنرمند باشیم، پدر، مادر، همسر، فرزند یا خواهر و برادر هستیم.

گفت‌وگو

جشنواره فیلم فجر یک میراث ملی

نیکنام حسینی پور، رئیس مرکز روابط عمومی و اطلاع رسانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، با اشاره به ویژگی‌های دوره چهل و چهارم جشنواره فیلم فجر، این رویداد را یک میراث ملی دانست. حسینی پور به واحد ارتباطات جشنواره گفت: ابتدا باید به همه دست‌اندرکاران جشنواره، دبیر محترم جشنواره و همکاران خوبم در سازمان سینمایی و همه هنرمندان، تهیه‌کنندگان، کارگردانان، بازیگران و همه افرادی که در خانه خودشان حضور دارند خسته نباشید بگویم. وی درباره اهمیت جشنواره فیلم فجر توضیح داد: جشنواره فیلم فجر یک میراث ملی است که بالاخره نسل به نسل منتقل شده و الان دوره چهل و چهارم آن را سپری می‌کنیم. آماري که ما گرفتیم، یک پوست‌اندازی در نسل جدیدی از کارگردانان و همچنین تهیه‌کنندگانی است که در دوره چهل و چهارم حضور دارند. فیلم‌هایی با موضوعات بسیار متفاوت داریم که در حقیقت ذائقه‌های مختلف مخاطبان را در نظر گرفته‌اند؛ حوزه اجتماعی، حوزه جنگ دوازده‌روزه، حوزه دفاع مقدس و موضوعات مختلفی که وجود دارد. حسینی پور افزود: یکی از ویژگی‌های بارز جشنواره همین نسل جدیدی هستند که وارد دنیای فیلمسازی شده و در عین حال ژانرهای مختلفی است که برای مخاطب در نظر گرفته شده است. یکی از اتفاق‌های خیلی خوبی هم که از سال گذشته تا امسال افتاده، تأسیس و قرار گرفتن دبیرخانه دائمی جشنواره است. این مدیر فرهنگی گفت: صرف تأسیس دبیرخانه دائمی، نه فقط برای جشنواره فیلم بلکه برای همه جشنواره‌ها و رویدادهای ملی و بین‌المللی که در ایران برگزار می‌شود، به تنهایی جوابگو نیست. باید دید در خود دبیرخانه دائمی چه اتفاقی می‌خواهد بیفتد. در طول یک سال، هم مباحث تئوریک و هم مباحث نقد و بررسی باید صورت بگیرد و مسیر، جهت بدهد به کارگردانان و تهیه‌کنندگانی که می‌خواهند در سال آینده فیلم بسازند. وی ادامه داد: دبیرخانه یکی از مأموریت‌هایش باید همین باشد که در طول سال و به مناسبت‌های مختلف، بخشی از این دوره‌های ما را با هنرمندان برگزار کند. بخشی از این نقد و بررسی‌ها که می‌توانند جهت‌دهی کنند و در حقیقت فلسفی باشند برای راهنمایی، می‌تواند در دبیرخانه دائمی اتفاق بیفتد. این اتفاقات می‌تواند ذائقه نسل جدید ما را هم در نظر بگیرد.

کامنت‌ها

التهابی پرکشش در ساختاری یکدست

سید محمد سلیمانی

«زنده شور» جدا از نگاه ویژه‌اش به عدالت قضایی، قصاص و ترویج فرهنگ بخشش به عنوان یک ضرورت اجتماعی، از منظر ساختارشناسی روایت مضامین ملت‌پس و گسترش دراماتیک آن‌ها اثری متکی بر قهرمان‌سازی نیست. کاظم دانشی به خوبی می‌داندسته که شخصیت مرتضی زند به عنوان نماینده دادستان برای اجرای حکم، در متن روایت دراماتیک اثر قابلیت‌های بسیاری برای تبدیل شدن به یک قهرمان شکست‌ناپذیر داشته است و اتفاقاً بازی درخشان بهرام افشاری در این نقش می‌توانست فیلمساز و به تبع آن کلیت فیلم را به سوی تمرکز صرف روی این شخصیت در برخورد با اتفاقات پیرامونی‌اش سوق دهد. ولی هوشیاری فیلمنامه‌نویس و کارگردان که اتفاقاً شناخت مفیدی از مستندات اجرای احکام اعدام و قصاص داشته است، باعث شده ساختار روایی فیلم در جاهایی روی شخصیت‌های مهم فرعی مثل خانواده وکیل محکوم به اعدام یا دیگران متمرکز شود، بی‌آنکه فیلمی با این تعداد شخصیت و اتفاق‌های کوچک و بزرگ دچار تشتت مضمونی شود.

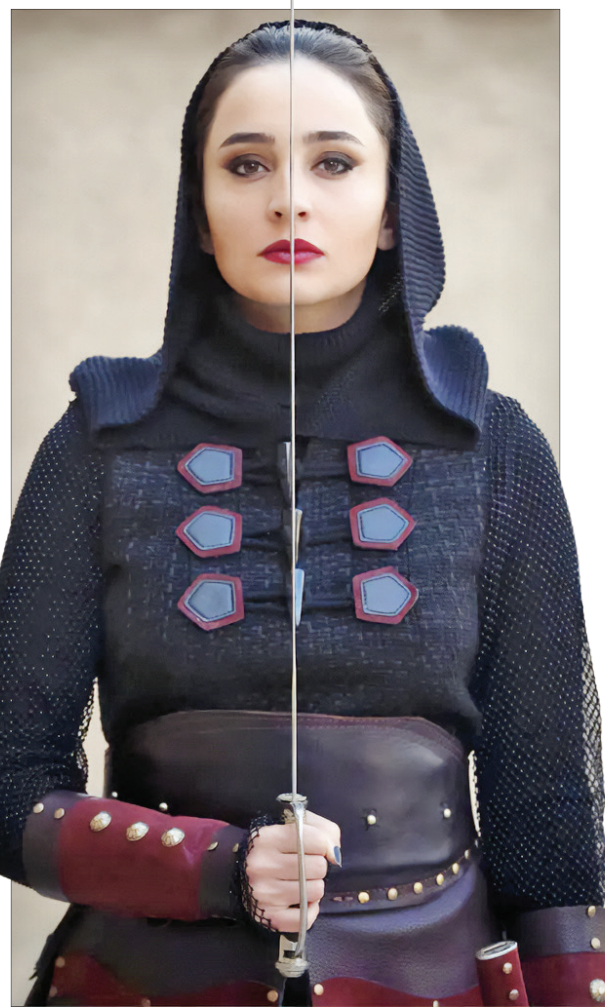
«زنده شور» با ساختار یکدست التهابی می‌آفریند و مخاطبانش را با همذات‌پنداری با شخصیت‌ها و امی دارد. به تماشاکارش امکان قضاوت می‌دهد و همدلی‌اش را به کلیت اثر برمی‌انگیزد.

فانتزی‌های رئال

اسماعیل باستانی

علیرضا معتمدی با «دختر پری خانم» سه‌گانه فانتزی‌هایش را کامل کرد و تمام قصه‌ها را از «رضا» و علی شهنار که همه از او می‌پرسند «چرا گریه نمی‌کنی؟» می‌گیرد و به پسر مینو خانم می‌سپارد؛ آن هم در جهانی پر از رنگ و نوستالژی و صدا. «دختر پری خانم» جهان زنانه‌ای دارد که معتمدی با زبان و دغدغه‌های خودش سراغ آن رفته و به درستی از پس آن برآمده است.

موضوع را به گونه‌ای نشان دهیم که بتواند تأثیری بگذارد. در این حوزه تحقیق میدانی انجام دادیم. در پرداختن به رنج زن در مواجهه با مردی که او را دوست دارد، بحران را نشان دادیم اما از دل آن به امید می‌رسیم.

حسین کاکاوند: اهمیت سینما برای من از زمانی شروع شد که ۱۷ سال قبل متوجه شدم ام‌اس دارم. البته با افتخار با این بیماری زندگی می‌کنم، هر چند در تصور مردم ممکن است شرایط طور دیگری باشد، قطعاً در ناآگاهی و برخورد مردم، تلویزیون و سینما مقصر هستند به همین دلیل من آمده‌ام که در سینما از این بیماری و مشکلات این چنینی حرف بزنم.

علی مرادی: من بعد از سریال سوچان (در نقش قربان) با توجه به استقبال از آن از فضایی متفاوت آمده بودم اما مهم‌ترین دلیل کنار هم ماندن ما دوست داشتن نقش بود.

قبل از هر چیز انسانند و مانند همه نقاط قوت و ضعف دارند. مواجهه با آن‌ها پیش از هر صنفی، یک مواجهه انسانی است. اما اینکه زندگی آن‌ها در چه بستری و با چه نگاهی نقد یا روایت شود، به انتخاب فیلم‌ساز و فیلم‌نامه‌بازی‌گرود.

محمد رضا مصباح: در کار با فیلم‌های آن‌ها راه‌نمی‌کنیم اما مراقب هستیم خلایق و انگیزه‌شان هم از بین نرود. در این فیلم نیز همین رویکرد را داشتیم.

مهدی فتاحی: این فیلم با حفظ تعادل و با بودجه‌ای مناسب اما بسیار محدود ساخته شد. واقعاً لازم می‌دانم از همه عوامل تشکر کنم؛ همکارانی که با تمام توان پای کار ایستادند.

سعید دشتی: برای من مهم بود که امین حیایی فارغ از طول نقش، به عمق آن توجه کرد و کنار یک کارگردان فیلم‌اولی ایستاد.

نشست خبری فیلم «حال خوب زن» پنجشنبه ۱۶ بهمن ۱۴۰۴ - سالن ۱۲ پردیس ملت از بحران تا امید

اجرا: سونیا پور یامین
حاضران: مهدی برزکی کارگردان، حسین کاکاوند تهیه‌کننده، علی مرادی بازیگر
از میان گفته‌ها: **مهدی برزکی:** سال ۹۶ برای ساخت مستندی درباره طلاق با کیس‌های مختلفی مواجه شدم و از همان جا این دغدغه را داشتم

ابوالفضل صفری: قرار ما ساخت فیلمی براساس بازگشت یک پدر بود. از ابتدا داستان را براساس دوران جنگ ۱۲ روزه پیش بردیم اما هم‌زمان با ساخت فیلم که جنگ رخ داد، فکر کردیم که نمی‌توان فیلم را بدون اشاره به شرایطی که در آن فیلم را تولید می‌کردیم، بسازیم.

حامد بدخشانی فر: قرار ما این بود که یک فضای مینیمال در فیلم حاکم باشد و سعی کردیم رنگ‌ها به چشم نخورد.

شهرزاد نصر: تلاش کردیم لباس‌ها، هم پوشش‌های باشد هم نباشد چون شخصیت اصلی اصالتاً جنوبی نبود یا شخصیت یونس از ناگاجا آمده بود.

پریسا ناهیدپور: تدوین این کار برای من چالش بود. در افاکات اولیه تعداد کات‌ها را بیشتر و تلاش کردیم به سکوت در فیلم وفادار باشیم و یک فیلم شاعرانه شبیه فیلم‌های اروپای شرقی داشته باشیم.

نشست خبری فیلم «بیلورد» پنجشنبه ۱۶ بهمن ۱۴۰۴ - سالن ۱۲ پردیس ملت بر چسب زدن را دوست ندارم

اجرا: سونیا پور یامین
حاضران: سعید دشتی کارگردان، محمد رضا مصباح، مهدی فتاحی تهیه‌کننده، مهتاب سعید بازیگر، مرتضی علی آبادی بازیگر، رسول علیزاده طرح صحنه، زینب احمدی طرح لباس.
از میان گفته‌ها: **سعید دشتی:** اصولاً برچسب زدن را دوست ندارم، هنرمندان

نشست خبری فیلم «رقص باد» پنجشنبه ۱۶ بهمن ۱۴۰۴ - سالن ۱۲ پردیس ملت فیلم اولی که کمدی و اجتماعی نیست

اجرا: سونیا پور یامین
حاضران: جواد حسینی کارگردان، ابوالفضل صفری تهیه‌کننده، حامد بدخشانی فر طرح صحنه، شهرزاد نصر طرح لباس، پریسا ناهیدپور تدوین‌گر.
از میان گفته‌ها: **سید جواد حسینی:** چند سالی است همه دوستانی که فیلم اول خود را می‌سازند کمدی ساختند یا اجتماعی؛ ولی من سراغ ژانر بیسم جادویی رفتم.

نام فیلم: **ابديكور**
محصول: ۱۳۹۴

برنده سیمرغ بلورین سی و چهارمین جشنواره فیلم فجر
فیلمنامه نویس: سعید روستایی بازگران: پیمان معادی، نوید محمدزاده، پریناز ایزدیار، شبنم مقدمی، ریما رامین فر، شیرین یزدان بخش خلاصه داستان: خانواده‌ای فرودست در جنوب شهر، در آستانه ازدواج دختر کوچک خانواده (پریناز ایزدیار) تلاش می‌کنند از هم نپاشند، اما اعتیاد، فقر و خشونت پنهان، هر تصمیمی را به بحرانی تازه تبدیل می‌کند. در پایان، با شکست تلاش‌ها برای نجات برادر معتاد (نوید محمدزاده) و فروپاشی امیدها، خانواده درمی‌یابد که رهایی از چرخه فقر و اعتیاد آسان‌تر از «آرزویی» است، نه «واقعیتش». **ایده اولیه:** چه می‌شود اگر یک خانواده، در آستانه ازدواج دخترشان، برای حفظ انسجام و نجات برادر معتاد تلاش کنند اما هر تلاشی به بحران تازه‌ای تبدیل شود؟ **پیرنگ:** نجات، انسان ضعیف، دروغ **پیچش داستانی:** برادر بزرگ‌تر با داماد افغانی معامله‌ای کرده است. **ایده ناظر:** وقتی فقر و اعتیاد ساختار زندگی را می‌بلعد، تلاش فردی و عشق خانوادگی نمی‌تواند چرخه فروپاشی را متوقف کند اما تنها جایی که صداقت و پذیرش واقعیت وجود دارد، امکان رهایی و توقف تکرار فاجعه پدید می‌آید.

فیلمنامه‌های برتر ادوار فجر چه بودند؟ چرا جایزه گرفتند؟ ۷

دوره ۳۵

خودم را می‌خواهم
روزگارم را می‌خواهم

نام فیلم: **آذر، شه‌خت، پرویز و دیگران**
محصول: ۱۳۹۴

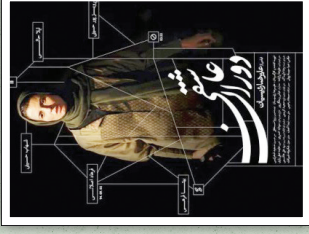
برنده سیمرغ بلورین سی و دومین جشنواره فیلم فجر
فیلمنامه نویس: بهروز افخمی بازگران: مهدی فخیم‌زاده، گوهر خیراندیش، مرجان شیرمحمدی، رامبد جوان، مانی حقیقی خلاصه داستان: آذر، بازیگر مشهور پس از دریافت جایزه جشنواره، با حسادت و واکنش‌های تند همسرش پرویز روبه‌رو می‌شود و این تنش خانوادگی با دخالت مادر پرویز (شه‌خت) پیچیده‌تر می‌شود. در نهایت، با آشکار شدن ریشه‌های حسادت، سوءتفاهم‌ها و نیاز پنهان هر سه نفر به تأیید و عشق، خانواده به تعادل تازه‌ای می‌رسد. **ایده اولیه:** چه می‌شود اگر موفقیت حرفه‌ای یک زن، حسادت و بحران‌های پنهان یک خانواده را آشکار کند و روابط را به مرز فروپاشی بکشانند؟ **پیرنگ:** کشف، تغییر، رقابت **پیچش داستانی:** شه‌خت سال‌ها به حسادت و رقابت با آذر پرداخته است.
ایده ناظر: وقتی اعضای یک خانواده به جای حسادت و کنترل‌گری، به گفت‌وگو و پذیرش موفقیت یکدیگر روی می‌آورند، رابطه از فروپاشی به سوی آشتی و درک متقابل حرکت می‌کند.

نام فیلم: **فراری**
محصول: ۱۳۹۵

برنده سیمرغ بلورین سی و پنجمین جشنواره فیلم فجر
فیلمنامه نویس: کامبوزیا پرتوی بازگران: محسن تنابنده، تران پروانه، سیامک صفری، محمدرضا داوودنژاد، سیما تیراندار خلاصه داستان: دختری شهرستانی که شفته یک «فراری» فرمز است، برای دیدن و عکس‌گرفتن با آن به تهران می‌آید و در مسیر، با یک راننده میانسال همراه می‌شود که تلاش می‌کند او را از خطرات شهر و رویاهای غیرواقعی‌اش دور نگه دارد. در پایان، دختر با واقعیت تلخ فاصله طبقاتی و دست‌نیافتنی بودن رویایش روبه‌رو می‌شود و سفرش به جای تحقق آرزو، به آگاهی و شکست ختم می‌شود.
ایده اولیه: چه می‌شود اگر دختری از طبقه فرودست برای رسیدن به رویای لمس یک زندگی لوکس وارد تهران شود و در این مسیر با واقعیت‌های خشن جامعه روبه‌رو گردد؟ **پیرنگ:** ماجراجویی، بلوغ **پیچش داستانی:** دختر پس از تلاش‌های بسیار به ماشین آرزویش می‌رسد **ایده ناظر:** وقتی رویاهای طبقه فرودست بر پایه توهم و تقلید از زندگی لوکس بنا شود، نتیجه چیزی جز سرخورگی و آسیب نیست؛ اما مواجهه صادقانه با واقعیت - اگر تلخ باشد - تنها راه رسیدن به آگاهی و توقف خودفریبی است.

بلوغ، رقابت، نجات

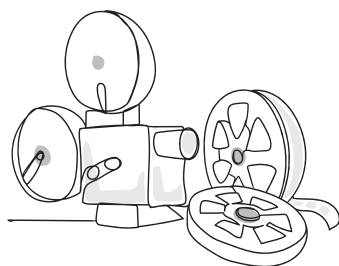

نام فیلم: **دوران عاشقی**
محصول: ۱۳۹۳

برنده سیمرغ سی و سومین جشنواره فیلم فجر
فیلمنامه نویس: رویا محقق بازگران: شهاب حسینی، لیلیا حاتمی، پرویز پورحسینی، فرهاد اصلانی، بیتا فرهی، مینا وحید خلاصه داستان: زن و شوهری در آستانه طلاق هستند که ناگهان زن دیگر ادعا می‌کند از شوهر باردار است و این بحران، زندگی هر سه نفر را به هم می‌ریزد. در پایان، روشن می‌شود حقیقت پیچیده‌تر از ادعاهاست و هر کدام

باید با پیامدهای اخلاقی و عاطفی انتخاب‌هایشان روبه‌رو شوند.
ایده اولیه: چه می‌شود اگر یک رابطه زناشویی در آستانه فروپاشی، با یک ادعای بارداری، به بحران اخلاقی و احساسی کشیده شود؟ **پیرنگ:** دروغ، کشف
پیچش داستانی: ورود شخصیت باردار به قصه
ایده ناظر: وقتی افراد در روابط عاطفی حقیقت را پنهان می‌کنند و مسئولیت انتخاب‌های خود را نمی‌پذیرند، عشق به سوختن و فروپاشی تبدیل می‌شود؛ اما هر جا صداقت و پذیرش پیامدها وجود داشته باشد، امکان رهایی و بازسازی دوباره پدید می‌آید.

مسابقه/فیلم اول

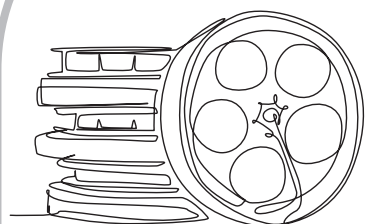
حاشیه

کارگردان: محمدعلیزاده فرد، تهیه کننده: یوسف منصوری، بازیگران: هادی کاظمی، مهران احمدی، سجاد بابایی، ونوس کانلی، میترا رفیع، جوادقامتی، محمود نظرعلیان، محمد موحدنیا، حسین شهبازی، آندیا عبدالرضایی و... مشاور کارگردان: کمال تبریزی، نویسندگان: بنیامین هفت لنگ، محمدعلیزاده فرد، بازیگردان: هادی مقدم دوست، مدیر فیلمبرداری: سید محمد رضا سجادیان، تدوین گر: اسماعیل علیزاده، طراح صحنه: سعید هنرمند، طراح موسیقی: فرید سعادت مند، طراح لباس: نازنین خزاعی، طراح چهره پردازی: احسان روناسی، جلوه های ویژه میدانی: حمید رسولیان، جلوه های ویژه بصری: حسن ایزدی، مدیر صدا برداری: سید وحید رضویان، صداگذار: امین شریفی، مدیر روابط عمومی: زکسانا قهقرایی، عکاس: مسعود اشتری، مجری طرح: موسسه فرهنگی هنری «سایه سرخ سرو».

خلاصه داستان: «اقتادیم زیر پونز شهر به این درندشتی...».

مسابقه

کافه سلطان

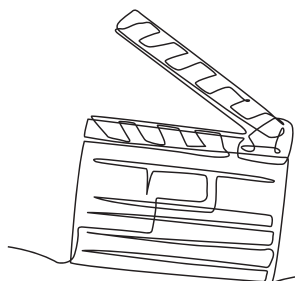
کارگردان: مصطفی رزاق کریمی، تهیه کننده: مرتضی رزاق کریمی، بازیگران: آریتا حاجیان، محمد رضا شریفی نیا، سجاد بابایی، سیاوش طهمورث، مریم مؤمن، شیوا مکینیان و... مشاور تهیه و تولید: آرش زینال خیری، نویسنده: عطیه آرندی، مدیر فیلمبرداری: مسعود امینی تیرانی، مدیر صدا برداری: روح الله جعفری گلو، طراح صحنه: جهانگیر میرزاجانی، طراح لباس: محمود بیاتی، طراح چهره پردازی: مهرداد میرکیانی، تدوینگر مهدی حسینی وند، آهنگساز: صبانداپی، طراحی و ترکیب صدا: عرفان یزدی، جلوه های ویژه بصری: حسن ایزدی، جلوه های ویژه میدانی: حمید رسولیان، مدیر تولید: حسین فیض آبادی، مدیر روابط عمومی: علی زادمهر، عکاس: علی رزاق کریمی.

خلاصه داستان: یک کافه بین راهی، یک خانواده و مسافرانی که در آنجا حضور دارند با وقوع جنگ دوازده روزه به مسیری جدید می رسند.

پل

کارگردان: محمد عسگری، تهیه کننده: سید مصطفی احمدی، بازیگران: روح الله زمانی، سعید آقاخانی، سروش صحت، آرمین رحیمیان، سارا حاتمی، سامان صفاری، متین حیدری نیا و... نویسندگان: محمد عسگری و پدram کریمی، مدیر فیلمبرداری: داوود محمدی، تدوین گر: مهدی سعدی، طراح صحنه: بهزاد جعفری طادی، طراح گریم: شهرام خلج، آهنگساز: مسعود سخاوت دوست، مدیر صدا برداری: مسیح حدپور سراج، طراحی و ترکیب صدا: سید محمود لاچوردی، عکاس: علی نیک رفتار، مدیر جلوه های ویژه میدانی: ایمان کریمیان، مدیر جلوه های ویژه رایانه ای: طلا کرباسی، **خلاصه داستان:** موسی هنگام جست و جوی برادرش، نوزادی سرپرستی رامی یابد و برای یافتن خانواده اش با دختری مرموز آشنایی شود که...

صفحه ۶

روزنامه چهل و چهارمین
جشنواره ملی فیلم فجر

مسابقه

گفت‌وگو با محمد علیزاده فرد
کارگردان فیلم سینمایی «حاشیه»

الگو برداری هویت نمی‌دهد

صفحه ۷

روزنامه چهل و چهارمین
جشنواره ملی فیلم فجر

محراب توکلی

دارید؟ در انتخاب چنین سینمایی از کسی الگو برداری کرده‌اید؟

ابتدا باید تأکید کنم که فیلم را اثری اعتقادی یا دینی نمی‌دانم. حضور شخصیتی با شغل یا ویژگی خاص در هر فیلمی، لزوماً به معنای تبدیل شدن فیلم به اثری اعتقادی نیست. تلاش اصلی ما بر این بوده که مخاطب را به طور جدی سرگرم کرده و با ایجاد تعلیق و بهره‌گیری از عناصر ضروری سینما توجه تماشاگر را جلب کنیم. به گونه‌ای که در پایان، مخاطب از زمانی که در اختیار ما گذاشته، چیزی عایدش شود و فیلمی با حرف و محتوا دریافت کند. درباره بخش دوم سوال‌تان باید بگویم شخصیت فیلمسازی هر فرد، الگو برداری مستقیم از یک نفر یا یک شهر نیست. بلکه حاصل نشستن در کلاس‌ها، کارگاه‌ها و مسترکلاس‌های بزرگان سینمای ایران و جهان است. از هر کدام نکته‌ای آموخته‌ام. علاوه بر این، تجربه‌های زیستی، محیط رشد و تمام آنچه در طول زندگی تجربه کرده‌ام، در کنار پیکیری سینمای جهان، شخصیت فیلمسازی من را شکل داده است.

به عنوان یک کارگردان فیلم اولی که در جشنواره فیلم فجر حضور دارد، آیا تلاش ویژه‌ای برای به رخ کشیدن مهارت کارگردانی خود داشته‌اید؟ به هر روی دیده شدن شما و مهارتتان در جشنواره تأثیر بسزایی در مسیر حرفه‌ای شما خواهد داشت.

فارغ از حضور در جشنواره، هر کارگردانی تلاش می‌کند با توجه به امکانات، شرایط و زمان موجود، بهترین کیفیت ممکن را ارائه دهد. من نیز چنین کاری کردم. میزان موفقیت این تلاش‌ها پس از اکران در جشنواره، از طریق بازخورد مخاطبان، منتقدان و رسانه‌ها مشخص خواهد شد. سال‌ها تلاش برای یادگیری و تدریس در انجمن سینمای جوانان، همراه با مشاهده آثار به‌روز جهان، استاندارد برای کار خود تعریف کرده‌ام. نتیجه نهایی را مخاطبان و منتقدان تعیین خواهند کرد.

محمد علیزاده فرد که با اولین فیلم بلند سینمایی خود با عنوان «حاشیه» در سودای سیمیر غ جشنواره امسال حضور دارد پیش از این سیمیر غ چهل و دومین جشنواره فیلم فجر را برای فیلم کوتاه داستانی «شریف» دریافت کرده و آثار کوتاهی چون «تراس»، «چای جوشیده»، «تروا» و... را ساخته است. فیلم معمایی پلیسی «حاشیه» روایتی از تجربه حاشیه‌نشینی است.

آقای علیزاده از مسیری که منجر به ساخت فیلم «حاشیه» شد، شروع کنیم. چگونه با فیلم خود به ۳۱ اثر رقابتی فجر رسیدید؟

من هم مانند بسیاری از علاقه‌مندان به فیلمسازی و کارگردانی، فعالیت خود را از انجمن سینمایی جوانان ایران آغاز کردم. در کنار آن، تحصیلات دانشگاهی را پیگیری و سعی کردم تجربه‌های متعددی در ساخت فیلم کوتاه به دست بیاورم. به تدریج و گام به گام در این عرصه پیش رفتم تا به ساخت فیلم کوتاه «شریف» رسیدم. خوشبختانه لطف الهی شامل حال ما شد و این فیلم هم در جشنواره فیلم کوتاه تهران به نمایش درآمد و هم در جشنواره فیلم فجر برگزیده شد. اتفاقاتی که برای «شریف» رخ داد، مسیر فیلمسازی را برایم گسترده‌تر کرد و امکان ساخت اولین فیلم بلند سینمایی‌ام را فراهم آورد.

دو نکته در مورد فیلم شما حائز اهمیت است؛ یک، کاراکتر اصلی و دو پلیسی و معمایی بودن آن. در مورد این دو نکته، صحبتی

۷ نکته فیلم سینمایی «پل»
به روایت فیلمنامه نویس

روایت ارتباط بین دو نسل

محمد عسگری که در سال‌های اخیر ساخت فیلم‌های موفقی چون «اتاقک گلی»، «آسمان غرب» را در کارنامه داشته، امسال با فیلم «پل» در جشنواره حاضر است. با دیدگاه‌های پدram کریمی، فیلمنامه‌نویس اثر همراه باشید.

ما همان فیلمی را ساخته‌ایم که اولویت اصلی‌اش سرگرمی است؛ به هر حال فیلم باید دیده شود. در «پل» با یک قهرمان نوجوان روبه‌رو هستیم. برخلاف تصور که فکر می‌کردم ساخت پرتره در سینمای دفاع مقدس کافی است و اینکه مثلاً یک شخصیت چندساله بوده یا چند فرزند داشته، چندان اهمیت ندارد اما به این نتیجه رسیدم آنچه مهم است، عملکرد قهرمانانه است.

فکر کردم قشر نوجوان ما امروز نه سینمای خود را دارد و نه یک قهرمان قابل لمس. پس به این نتیجه رسیدم می‌توانیم حرکتی انجام دهیم که هم یادآور اتفاقات دوران هشت سال دفاع مقدس باشد، هم تلنگری بزند و هم حتی نقدی تاریخی به آن موقعیت داشته باشد.

علاقه من به سینمای دفاع مقدس به دوران نوجوانی‌ام بازمی‌گردد. آن زمان بخش زیادی از فیلم‌هایی که ساخته و نمایش داده می‌شدند، آثار دفاع مقدس بود. اتفاق جالب این بود در هفته دفاع مقدس، بچه‌ها را به سینما می‌بردند و فیلم‌های این ژانر را برایشان پخش می‌کردند. علاقه من هم دقیقاً از همان‌جا شکل گرفت. این یک کار فرهنگی است که شاید ۲۰ یا ۳۰ سال پیش انجام شده و تأثیرش همان موقع چندان دیده نشده، اما سال‌ها بعد خود را نشان داد. علاقه من به سینمای دفاع مقدس نتیجه دیدن فیلم‌هایی مثل «بلمی به سوی ساحل» و آثار مشابه در آن دوران است.

این فقط یک وجه ماجراست. وجه دیگر، دراماتیک بودن این داستان‌هاست. اگر از منظر فیلمنامه و ادبیات نمایشی نگاه کنیم، ژانر دفاع مقدس یکی از دراماتیک‌ترین ژانرهاست و تقریباً همه ویژگی‌های درام را در خود دارد.

در «پل» ما سراغ یک شهید نوجوان دبیرستانی در کرج رفتیم؛ شهری که بیشترین دانش‌آموز شهید را در کشور داشته است. هدف ما این نبود که صرفاً آمار بدهیم یا وارد جزئیات عددی شویم، بلکه می‌خواستیم ایده‌ای داشته باشیم که بتواند آن شهدا را در قالب یک شخصیت نوجوان به تصویر بکشد. در واقع تلاش کردیم فیلم فقط روایت مستقیم جنگ نباشد، بلکه یک درام داستانی باشد که مضمون دفاع مقدس در بطن آن جاری است.

نگاه ما از ابتدا، همراه با محمد عسگری این بود که به دفاع مقدس با زاویه دیدی نرم‌تر، لطیف‌تر و شاعرانه‌تر نزدیک شویم. در فیلم، با یک نوزاد روبه‌رو هستیم که به نوعی شبیه یک «اتاقک» شکل می‌گیرد و در کنار آن، در همان ابتدای فیلم، یک حرکت قهرمانانه از سوی نوجوان داستان می‌بینیم. ترکیب این دو فضا، هم لطافت دارد و هم قهرمانی و این دقیقاً همان مسیری بود که دنبالش بودیم.

داستان ما بعد از عملیات خیبر و در سال ۱۳۶۳ اتفاق می‌افتد. یکی از مهم‌ترین دلایل انتخاب این مقطع، وجه دراماتیک «پل خیبر» بود؛ پلی که به عنوان بلندترین پل شناور نظامی جهان شناخته می‌شود و تا امروز در سینمای ما چندان به آن پرداخته نشده است. این پل حدود ۱۴ کیلومتر طول داشته و یکی از آثار مهندسی نظامی کم‌نظیر در جهان محسوب می‌شود که در مدت زمانی کمتر از دو ماه، برای اتصال به جزیره مجنون ساخته شد. پل خیبر برای ما فقط یک عنصر تاریخی یا نظامی نبود بلکه پلی میان دو نسل بود و از نظر مفهومی نیز گذشته و امروز را به هم متصل می‌کند.

در فیلم، با یک نوزاد روبه‌رو هستیم که به نوعی شبیه یک «اتاقک» شکل می‌گیرد و در کنار آن، در همان ابتدای فیلم، یک حرکت قهرمانانه از سوی نوجوان داستان می‌بینیم. ترکیب این دو فضا، هم لطافت دارد و هم قهرمانی و این دقیقاً همان مسیری بود که دنبالش بودیم

روزنامه‌چهارمهر
جشنواره ملی فیلم فجر
صفحه ۸

گفت وگو با مرتضی رزاق کریمی
تهیه کننده فیلم «کافه سلطان»

وقتی نقاب کنار می رود

مهسا بهادری

مرتضی رزاق کریمی تهیه کننده و مدیر فرهنگی، علاوه بر تهیه کنندگی و مدیریت در عرصه سینمای مستند در سینمای داستانی نیز تهیه کنندگی آثاری چون «حس پنهان»، «این زن حرف نمی زند» و «چه کسی امیر را کشت؟» را در کارنامه دارد. به بهانه اولین نمایش «کافه سلطان» ساخته برادرش مصطفی رزاق کریمی در خانه جشنواره با او گفت وگویی کوتاه داشته ایم.

«ایده و قصه فیلم «کافه سلطان» از کجاشکل گرفت و نسبت آن با موضوع جنگ ۱۲ روزه چیست؟
قصه فیلم ما با این نگاه نوشته شد که جنگ فقط یک پدیده نظامی، امنیتی یا سیاسی نیست. جنگ ابعاد اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی گسترده ای دارد و می تواند زندگی انسان ها را به شدت تحت تأثیر قرار دهد. این تأثیرات، حتی برای کسانی که مستقیماً در جنگ حضور نداشته یا آسیب مستقیم ندیده اند، می تواند سرنوشت ساز باشد. فیلم ما مستندنگاری جنگ نیست، بلکه به تأثیر جنگ بر روند زندگی انسان ها می پردازد. شخصیت های فیلم مستقیماً درگیر جنگ نیستند، اما جنگ به عنوان یک عامل بیرونی، مسیر زندگی آن ها و خانواده شان را تغییر می دهد.

«خانواده در این فیلم، نماینده یک جامعه کوچک است؟

بله، دقیقاً. خانواده در فیلم ما یک نمونه کوچک از جامعه است. جنگ بر روند زندگی خانواده اثر می گذارد و همین تغییرات، به تدریج سرنوشت انسان ها را در طول قصه دگرگون می کند. این فیلم تا حدی متفاوت و دورتر از فضای قبلی فیلم های ماست. البته در اغلب فیلم هایی که من و برادرم در حوزه مستند و سینمای داستانی کار کرده ایم، خانواده همواره یک عنصر مهم بوده است. در این فیلم هم خانواده محور اصلی است اما با پرداختی متفاوت. این بار تقابل نسل ها، خانواده جوان و خانواده میان سال، به صورت موازی در قصه مطرح می شود.

«این تفاوت پرداخت در چه سطحی دیده می شود؟

در «کافه سلطان» از لایه های بیرونی روابط انسانی عبور می کنیم و به لایه های زیرین می رسیم. در طول قصه، مسائلی مطرح می شود که در ابتدای فیلم شفاف نیست. این طبیعی است؛ انسان ها معمولاً با لایه ها و ماسک های مختلف زندگی می کنند و در موقعیت های خاص، این لایه ها کنار می رود و چهره واقعی آشکار می شود.

«جشنواره امسال با تنوع بیشتری در ژانرها برگزار می شود. این موضوع را چطور ارزیابی می کنید؟

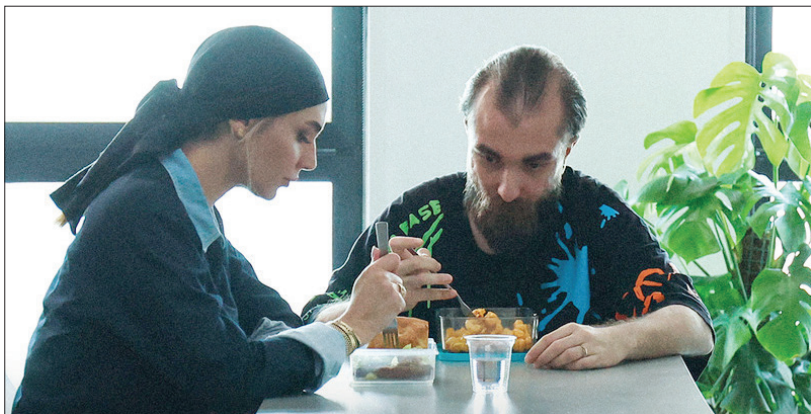
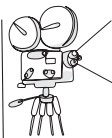
تنوع قابل توجهی وجود دارد؛ از فیلم های دفاع مقدس و جنگی گرفته تا درام، معمایی، جنایی و آثاری مثل «کافه سلطان» که درام خانوادگی در بستر جنگ است. سینمای ایران در سال های اخیر وارد موضوعات متنوع تری شده و ژانرهای مختلف را تجربه می کند. این اتفاق باعث می شود مخاطب بتواند سلیقه خود را در سینما پیدا کند. مخاطب سازی یک فرآیند کوتاه مدت نیست و نیاز به زمان دارد، اما ظرفیت بالقوه مخاطب در سینمای ایران هنوز به طور کامل فعال نشده است. این تنوع هم اتفاق بسیار خوبی است. سینما بخشی از فرهنگ غنی و متکثر ایران است و نگاه تک بعدی یا محدود کردن سینما به یک یا دو ژانر، به آن آسیب می زند. بقای سینما در گرو تکثر ژانرهاست؛ از فیلم دفاع مقدس و اجتماعی گرفته تا درام خانوادگی و حتی کمدی. این تنوع به رشد متوازن و پایدار سینما کمک می کند.

صفحه ۹

روزنامه چهل و چهارمین
جشنواره ملی فیلم فجر

از سینمای کوتاه آمده‌ام

حسین کاکاوند

تهیه‌کننده «حال خوب زن»

همکاری در تولید «حال خوب زن»، ریشه در مانیفست اجرایی من دارد. من پیش از ورود جدی به تهیه‌کنندگی، نزدیک به پنج سال در سینما فعالیت کرده بودم و تجربه ساخت فیلم کوتاه داستانی و مستند را داشتم. از سال ۱۳۹۶ تصمیم گرفتم مسیر تهیه‌کنندگی را به‌طور مستقل انتخاب کنم و به‌جای طی مسیرهای مرسوم، تهیه‌کنندگی فیلم کوتاه را جدی بگیرم. بیش از ۳۰ فیلم کوتاه تهیه کردم و همزمان این هدف را داشتم که از دل سینمای کوتاه، وارد سینمای بلند شوم.

یکی از اهدافم این بود که با فیلمسازان فیلم کوتاه، فیلم بلند بسازم. با توجه به تجربه‌ای که از همکاری با مهدی برزگی داشتم، احساس کردم می‌توانیم در سینمای بلند هم تجربه موفق داشته باشیم. از او خواستم ایده‌هایش را ارائه دهد و از میان سه ایده‌ای که مطرح شد، «حال خوب زن» بیش از همه با دغدغه شخصی من هم‌راستا بود. برای من مهم است که مساله فیلم، پرسش خودم هم باشد تا بتوانم در تمام چالش‌ها کنار کارگردان بایستم.

این نبض جامعه است که تعیین می‌کند چه موضوعی دیده شود. ما در این فیلم تلاش کردیم، در چارچوب محدودیت‌های موجود سینمای ایران، پیشنهادی برای بهبود روابط زناشویی در جامعه ایرانی ارائه دهیم. هدف این بود که نشان دهیم گفت‌وگو و آگاهی می‌تواند به بهبود رابطه زن و مرد کمک کند. اینکه تا چه اندازه در این مسیر موفق بوده‌ایم، قضاوتش با مخاطب و پرده سینماست. واقعیت آن است که من از سینمای فیلم کوتاه آمده‌ام و هیچ‌وقت اولویت من گیشه یا فروش نبوده، اولویت من ساخت فیلمی است که دغدغه‌مند باشد و به مساله‌ای واقعی بپردازد. جشنواره فیلم فجر می‌تواند فرصتی برای دیده شدن باشد، اما مقصد نیست. من جشنواره را شبیه یک توقفگاه می‌بینم؛ جایی که فیلمساز نفسی تازه می‌کند و دوباره وارد مسیر اصلی می‌شود.

با مهدی برزگی، کارگردان فیلم «حال خوب زن»

گفت‌وگویی که به تعویق افتاد

مهدی برزگی کارگردان فیلم سینمایی «حال خوب زن» یکی از سرمایه‌های جدید سینمای ایران و از فیلمسازان موفق سینمای کوتاه طی سال‌های اخیر است. سازنده فیلم‌های مستند و کوتاه تحسین‌شده‌ای چون «آبا»، «عزیز» و «حدود ۱۳ کیلوگرم» با اولین اثر بلند سینمایی خود در جشنواره حضور دارد. «حال خوب زن» روز گذشته به عنوان فیلم جایگزین، در خانه جشنواره روی پرده رفت.

در این مسیر با موانع متعددی روبه‌رو می‌شوند. آیا از منظر روانشناختی به فیلم پرداخته‌اید؟ ساختار فیلم یک درام روانشناختی و روانکاوانه است. تمرکز اصلی بر ذهن، رفتار و واکنش‌های کاراکتر زن است، اما این روایت در بستر اجتماع شکل می‌گیرد. بسیاری از بحران‌های زناشویی به دلیل نبود گفت‌وگو و درمان نشدن، به بن‌بست می‌رسند. فیلم تلاش می‌کند این خلأ را از منظر روانشناختی بررسی کند و نشان دهد مراجعه به درمانگر و مواجهه آگاهانه با بحران، می‌تواند راهگشا باشد.

به نظر می‌رسد با نگاهی پژوهش‌محور سراغ این موضوع رفته باشید...

بله، پژوهش بخش جدی کار بود. کیس‌های واقعی متعددی بررسی شدند و یک جامعه آماری شکل گرفت. از طرفی، تجربه قبلی من در سینمای مستند و پژوهش درباره طلاق، به شکل‌گیری ایده اولیه کمک کرد.

«عنوان فیلم «حال خوب زن» به روشنی بر یک کاراکتر زنانه دلالت دارد. روایت اصلی فیلم درباره چه چیزی است؟

بله، محور اصلی فیلم یک زن است. «حال خوب زن» به واکاوی روابط زوجین، مسائل زناشویی و بحران‌هایی می‌پردازد که پس از ازدواج در روابط شکل می‌گیرد. بخشی از معضلات امروز جامعه ما در همین زمینه است که در نهایت به طلاق منجر می‌شود. فیلم به این می‌پردازد که گفت‌وگو بین یک زوج اهمیت دارد و تعویق گفت‌وگو ضربه وارد می‌کند. تلاش کردیم نشان دهیم تروماهای گذشته به‌ویژه در زنان، می‌تواند بر کیفیت زندگی مشترک تأثیر بگذارد و چگونه امکان بازگشت به امید، گفت‌وگو و همدلی وجود دارد.

شخصیت اصلی فیلم یک تروما دارد که مانع برقراری رابطه عاطفی با همسرش می‌شود. این زوج برای حل مساله به درمانگر مراجعه می‌کنند و

تهیه‌کننده: حسین کاکاوند، نویسنده و کارگردان: مهدی برزگی، بازیگران: مهتاب ثروتی، علی مرادی، راضیه منصوری، حمید رحیمی و...، مدیر فیلمبرداری: علی حسین زاده، تدوین: پویان شعله‌ور، طراح صحنه: رستگار محمدی، طراح لباس: مهسا حاجی قاسم، صداپرداز: سامان شهاخت، طراحی و ترکیب صدا: رامین ابوالصدق و علی سوهانی، طراح چهره پردازی: امید گلزاده، آهنگساز: نیما امین، عکاس: امینه مسعودی، خلاصه داستان: سارا پس از ازدواج با همسرش ابراهیم، ناتوانی در برقراری رابطه زناشویی را تجربه می‌کند و از این فقدان رنج می‌برد.

کشف، رشد و اوج‌گیری کارگردانان زن در چهار دهه جشنواره

زیر سایه سیمرغ

کارگردانان زن برنده جایزه ادوار جشنواره

رخشان بنی‌اعتماد

۵ سیمرغ بلورین

نرگس آبیاری

۳ سیمرغ بلورین

تهمینه میلانی

۳ سیمرغ بلورین

انسیمیه حسینی

۳ سیمرغ بلورین

پوران درخشنده

۲ سیمرغ بلورین

مونازندی حقیقی

۲ سیمرغ بلورین

لیلی عاج

۲ سیمرغ بلورین

نیکی کریمی

یک سیمرغ بلورین

آیدا پناهنده

یک سیمرغ بلورین

نگار آذربایجانی

یک سیمرغ بلورین

*در برخی موارد جایزه در
بخش بین‌الملل یا نگاه‌نو
اهداده شده است.

سینمایی خود را آغاز کرد. «پرنده کوچک خوشبختی» سال ۱۳۶۶ در دوره ششم برای او لوح زرین ب همراه آورد. پرداخت پژوهش محور نسبت به دغدغه‌های زنان، کودکان، آسیب‌ها و مسائل اجتماعی از شاخصه آثار اوست.

رخشان بنی‌اعتماد | از جمله فیلمسازان نامدار و معتبر ایران در جشنواره‌های خارجی است. سینمای او با واقع‌گرایی اجتماعی قوی، تمرکز بر مسائل زنان و طبقات محروم جامعه شناخته می‌شود. بنی‌اعتماد نخستین زن برنده سیمرغ بلورین بهترین کارگردانی برای فیلم «نرگس» است. «بانوی اردیبهشت»، «روسی آبی»، «روایت سه‌گانه (گیلانه)» و «خون‌بازی» (در بخش ملی و بین‌الملل جشنواره) پنج جایزه و سیمرغ به نام او به ثبت رسانده‌اند.

انسیمیه حسینی | با ادبیات و فیلمنامه‌نویسی برای فیلم «آب را گل نکنیم» (امیر قویدل) در دهه ۶۰ فعالیتش را شروع کرد و بعد با سبک و سیاق و دغدغه‌های خود در زمینه مسائل انسانی و جنگ به عنوان یک فیلمساز دغدغه‌مند مطرح شد و مسیر خود را تداوم بخشید.

تهمینه میلانی | نگاه خاص این فیلمساز به زن در جامعه ایرانی غالباً به دلیل نقد ساختارهای مردسالارانه محل بحث و تبادل نظر بوده است. او از پرکارترین فیلمسازان زن سینمای ماست و سه بار در جشنواره فیلم فجر برنده جایزه شده است.

نرگس آبیاری | این کارگردان هم از ادبیات وارد سینما شد و این وجه ادبی را با خود در سینما هم بروز داد. اغلب فیلم‌هایش با نگاهی انسانی و اجتماعی به مضامین جنگ و جامعه می‌پردازد. فیلم «شیار ۱۴۳» و «شبی که ماه کامل شد» از آثار شاخص او هستند. بیشترین سیمرغ‌ها در دوره سی‌وهفتم برای فیلم «شبی که ماه کامل شد» به او و فیلمش رسید. آبیاری بعد از آن به ساخت سریال با اقتباس از آثار داستانی و ادبی ایران رو آورده است.

آیدا پناهنده | او هم با پیشینه ادبی وارد عرصه سینمای کوتاه، تله‌فیلم و فیلم بلند شد و در کارنامه‌اش «ناهید»، «اسرافیل» و «ت‌تی» موفقیت‌های مختلفی را به دست آوردند و با سریال شبکه نمایش خانگی «در انتهای شب» موفق‌ترین کار خود را در ارتباط با مخاطب ارائه داد. او هم چند نامزدی و کسب یک سیمرغ مشترک فیلمنامه‌نویسی (زالاوا) از جشنواره را در کارنامه دارد.

گرچه در چهل و چهارمین جشنواره ملی فیلم فجر، جای فیلمسازان زن در بخش فیلم‌های بلند سینمایی خالی است، اما سینمای ایران طی چهار دهه اخیر و با توجه ویژه متخصصان ۴۳ دوره جشنواره فیلم فجر (داوران، کارشناسان و منتقدان) شاهد بروز استعدادها، رشد و اوج‌گیری بسیاری از سینماگران زن بوده است. این فیلمسازان از نسل‌های مختلف با نگاه ویژه و گاه با سبک و سیاق منحصر به فرد خود، به داستان‌گویی سینمایی غنا بخشیدند، نگاه زنانه را به واسطه آثارشان در سینما گسترش دادند و فیلم‌هایی شاخص در زمینه مسائل اجتماعی، کودکان، حقوق زنان و هم آثاری شاعرانه درباره تاریخ و هویت را به ثبت رساندند تا هر یک به نوعی نقش مؤثری در شکل‌دهی سینمای امروز ایران ایفا کرده باشند.

فریال بهزاد، منیژه حکمت، آناهید آباد، نیکی کریمی، مونا زندی حقیقی، آریتا موگویی، مانلی شجاعی‌فرد، زهرامهستی بدیعی، مهشید افشارزاده و یاسمین ملک‌نصر هر یک با نگاه خود به کارگردانان زن سینمای ایران اضافه شدند. در این بین کریمی، افشارزاده و ملک‌نصر از بازیگران سینمای ایران هم بوده‌اند و آریتا موگویی از تهیه‌کنندگان شاخص ادوار جشنواره. تینا پاکروان، مرجان اشرفی‌زاده، آیدا پناهنده، لیدا جبلی، منیر قیدی، رفیه توکلی، نرگس آبیاری، فرنوش صمدی، نگار آذربایجانی، مریم دوستی، فائزه عزیزخانی، مریم بحرالعلوم، بهنوش صادقی، فاطمه ثقفی، آرزو ارزانش، ناهید حسن‌زاده و ناهید عزیزی نیز نسل دیگری از کارگردانان زن سینمای ایران هستند که چه در جذب مخاطبان داخلی و چه از باب حضور در محافل جهانی به تثبیت جایگاه سینمای ایران کمک کرده‌اند.

به این جمع می‌توان بسیاری از فیلمسازان سینمای بلند، کوتاه، مستند و انیمیشن را اضافه کرد از جمله شیرین سوهانی که به همراه حسین ملایمی اسکار بهترین انیمیشن را به نام ایران به دست آورد.

مروری مختصر به ویژگی‌های فیلمسازی و دستاوردهای برخی از این زنان تأثیرگذار می‌اندازیم.

مرضیه برومند | این کارگردان و نویسنده که در تئاتر، تلویزیون و سینما از هنرمندان اثرگذار بوده، به عنوان یکی از پیشگامان سینمای کودک و نوجوان که گیشه این سینما را ارتقا داد، مطرح است. طنز اجتماعی و نقدهای ظریف او به همراه تعامل با فرهنگ عامه، او را به یک سینماگر ممتاز بدل کرد.

پوران درخشنده | این کارگردان اجتماعی با سال‌ها تجربه در تلویزیون و در عرصه مستند، از اوایل دهه ۱۳۶۰ فعالیت

صفحه ۱۱
روزنامه چهل و چهارمین
جشنواره ملی فیلم فجر

روزنامه چهارمین جشنواره ملی فیلم فجر
شماره ۷ - جمعه ۱۷ بهمن ۱۴۰۴
مدیر مسئول: منوچهر شاهسوزاری

تصویر امروز

آن‌ها خانواده بزرگ سینمای ایران هستند. آمده‌اند تا این هنر-صنعت به حیات خود ادامه دهد.

جشنواره در سیما

پیلان: ویژه برنامه رسانه تصویری «آن» با عنوان «پیلان» در ایام برگزاری جشنواره از پردیس ملت پخش می‌شود. برنامه «پیلان» به تهیه‌کنندگی میثم کریمی و با اجرای میثم کریمی و میثم فکری با حضور کارگردانان و منتقدان حاضر در جشنواره فیلم فجر در شب‌های برگزاری این رویداد به صورت زنده از پردیس سینمایی ملت پخش می‌شود. این برنامه را می‌توان از سایت www.on-news.ir و سایر درگاه‌های رسانه تصویری «آن» دنبال کرد.

نیم‌نما: رسانه «نیم‌نما» با حضور در غرفه‌ای مجزا اخبار و حواشی فیلم‌های کوتاه چهل و چهارمین جشنواره ملی فیلم فجر را پوشش می‌دهد. «نیم‌نما» به عنوان رسانه تخصصی سینمای کوتاه با همکاری انجمن سینمای جوانان ایران در ایام برگزاری چهل و چهارمین جشنواره فیلم فجر در خانه جشنواره به پوشش اخبار ویژه و گفت‌وگو با کارگردان و عوامل فیلم‌های کوتاه می‌پردازد.

پنجره باز: ویژه برنامه «پنجره باز» هر روز حوالی ساعت ۱۸ به مدت ۴۵ دقیقه و به صورت زنده از شبکه سلامت پخش می‌شود. این برنامه در ایام جشنواره به صورت تخصصی به سلامت در سینما می‌پردازد و تمام آثار را از منظر سلامت روان و سلامت اجتماعی مورد بحث قرار می‌دهد. «پنجره باز» تنها برنامه تخصصی با نگاه سلامت محور است که با همراهی سینما اشاره، میزبان ناشنویان است. عوامل این ویژه برنامه عبارتند از: تهیه‌کننده سیدمحمدحسین پورفاضلی، سردبیر معید داستان و مجری اسماعیل باستانی.

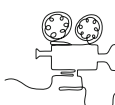
سینما آی فیلم: ویژه برنامه «سینما آی فیلم» هر شب ساعت ۲۳:۳۰ از شبکه آی فیلم پخش می‌شود. در این برنامه روزانه به حال و هوای جشنواره پرداخته می‌شود.

سینما ۴۴: ویژه برنامه «سینما ۴۴» هر روز عصر از ساعت ۱۷:۱۵ تا ۱۷:۴۵ از شبکه خبر روی آنتن می‌رود و همچنین در تلویزیون بارگذاری می‌شود. تهیه‌کنندگی و اجرای این ویژه برنامه را زهرا چخماقی برعهده دارد.

سینما اکران: ویژه برنامه چهل و چهارمین جشنواره ملی فیلم فجر با عنوان «سینما اکران» هر شب ساعت ۲۱ از شبکه تهران به صورت زنده پخش می‌شود. تهیه‌کننده و سردبیر این برنامه فرشید نوابی است. مجری «سینما اکران» حمید ترابیان و در بخش کارشناسی فرشید نوابی به همراه منتقدین حضور دارد.

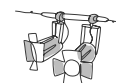

نگاه ایرانی

پدر نه به مثابه یک نسبت خونی بلکه عشقی که نادر را به ماندن در خانه‌اش و می‌دارد، به تصویر کشیده می‌شود. عشقی محکم و قوی و به دور از قضاوت‌ها که به تعریف شخصیت نادر در «جدایی نادر از سیمین» کمک ویژه‌ای می‌کند.

اردوی فیلمسازی همزمان با جشنواره

اردوی فیلمسازی همزمان با جشنواره فیلم فجر در مشهد اجرا می‌شود. سیدمحمد مداح حسینی، سرپرست انجمن سینمای جوانان مشهد گفت: این اردو ۵ روز به طول خواهد انجامید. این مسیر از خلق ایده آغاز شده، اعضای تیم به پرورش آن پرداخته و در نهایت حتی خلق و دستیابی به فیلمنامه کوتاه نیز ممکن است میسر شود.

انجمن سینمای جوانان بر آن است تا از خروجی‌های اردوی فیلمسازی که مراحل اجرای آن طی برگزاری جشنواره در حال تدارک است، در پیچینگ‌ها حمایت کند. چشیدن طعم دوباره این تجربیات فعلاً فقط در بستر همین جشنواره‌ها ممکن و میسر می‌شود پس نباید این فرصت را از دست داد.

روزنامه چهارمین جشنواره ملی فیلم فجر
صفحه ۱۸

